

Τοις Εντευξομένοις ή Ανήνυτον έργον¹

Του κ. **Κωνστ. ΓΕ. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ**

Καθηγητού Μετ. Πρ. Σπ. Παντείου Πανεπιστ. Κοιν.
Πολιτ. Επιστ. και Μετ. Πρ. Σπ. Πανεπ. Αθηνών,
Ex Ch.L., U.L. Bruxelles, Ex Int. I.I.A.P., Paris

Η Ελλάδα στερουμένη πλέον «κέρατος της Αμαλθείας», της μυθολογικής αιγός και ως εκ τούτου μη δυναμένη θηλάζουσα εξ αυτού, ως άλλος ΖΕΥΣ, να αποκτήσει ό,τι επιθυμεί σήμερα υπό δεινή συγκυρία, (πολιτική, οικονομική, κοινωνική), διέρχεται κατ' αυτάς διά των «Καυδιανών Δικράνων», ως μη όφειλε, ως άλλος στρατός των Ρωμαίων, ηττηθείς υπό των Σαμνιτών το έτος 321 π.Χ. στο Καύδιο των Απεννίνων ορέων.

Οι ετερόκλητες, ραγδαίες και καινοφανείς εξελίξεις των τελευταίων μηνών επί του πεδίου της πολιτικής και της οικονομίας της Ελλάδος, άλλων Κρατών Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των Η.Π.Α. και η συνακόλουθη κρίση, (πολιτική, οικονομική, κοινωνική), ενδεχομένως να καταστήσουν «κενό γράμμα» τα διαλαμβανόμενα στο ανά χείρας κείμενο, όταν αυτό θα έχει δημοσιευθεί, δεδομένου, ότι από κύλικος μέχρι χειλέων πολλά πέλει κατά τον ΑΙΣΩΠΟΝ.²

In his article, published beside in Greek language, Professor Const. GE ATHANASSOPOULOS underlines the positive approaches for Greece of the Agreement of the 26/27 October 2011 Eurozone Summit in Brussels.

The article refers to the relations between Greece and Support Mechanisms and it also proposes a series of reforms in order Greece exits the current crisis, such as modernization of public administration, combat against tax evasion, suggestion of new policies for development, etc.

1. ΠΛΑΤΩΝ: Φαίδων. 84Α: Πρόκειται περί υπαινιγμού του ΠΛΑΤΩΝΟΣ περί του ισιού της ΠΗΝΕΛΟΠΗΕΣ, η οποία την ημέρα ύφαινε ύφασμα ως σάββανο για τον πενθερόν της ΛΑΕΡΤΗΝ, την δε νύκτα το εξήλωνε, για να αποφύγει έτσι τον γάμο με ένα εκ των ενδιαφερομένων μνηστήρων. Σημαίνει έργο ατελείωτο.

2. ΑΙΣΩΠΟΣ: Φρύξ, δούλος του Σαμίου Φιλοσόφου ΙΑΔΜΟΝΟΣ, ήσας περί τα μέσα του 6ου π.Χ. αιώνας. Διεκρίνετο για την ευφυΐα και το δηκτικό σκώμμα. Διεσώθησαν 358 καταγεγραμμένοι «μύθοι» του.

Διότι τα γεγονότα διαδέχονται άλληλα με ρυθμούς πρωτοφανούς ταχύτητας και κυρίως αλληλοαναιρούνται.

Ενδεικτικώς αναφέρονται τα εξής:

Η κρίση της ελληνικής οικονομίας και οι αποφάσεις του Συμβουλίου περί αυτής του Μαρτίου 2010, το επακολούθησαν «Μνημόνιο» περί Ελλάδος, οι κρίσεις των οικονομιών της Ιρλανδίας και Πορτογαλίας, η συγκρότηση Μηχανισμού Στήριξης Οικονομιών Κρατών Μελών της Ένωσης «ευρισκομένων εν κινδύνω», τα προβλήματα της οικονομίας της Ισπανίας και της Ιταλίας, «υπερακόντισαν» τις προθέσεις των εμπνευστών οίων δήποτε «Στρατηγικών» και «Στόχων» σωτηρίας της Ελλάδος, τόσο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όσο και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, η δε δημιουργηθείσα κατάσταση είναι πρωτοφανής, και πέραν ενός ορίου, εκτός ελέγχου, τόσο σε γενικό επίπεδο, όσο και σε επίπεδο επί μέρους Κρατών.

Προκειμένου περί Ελλάδος αναφέρονται ιδίως τα εξής:

Ο «υπέρ δανεισμός» της Ελλάδος δεν προέκυψε ως κεραυνός εν αιθρία: είναι προϊόν μακράς και ενσυνείδητης πρακτικής, ασκηθείσης από όλες τις Κυβερνήσεις.

Όπως, εκ παραλλήλου, μακρά και ενσυνείδητη πρακτική υπήρξε στην Ελλάδα η διάθεση των κοινοτικών πόρων συνήθως για «επιδότηση» της κατανάλωσης.

Οι πρακτικές όμως αυτές, σε συνάρτηση με σπάταλες και λειτουργούσες οριακώς κρατικές δραστηριότητες, ωδήγησαν στην δημιουργία ποικίλων αδιεξόδων, η διαχείριση των οποίων κάθε άλλο, παρά ευχερής είναι σήμερα.

Το χρέος³ της Χώρας και τα ετήσια ελλείμματα, απαιτούν στρατηγικές, πολιτικές και μέτρα επώδυνα, στοιχεία, τα οποία «δεν παράγονται» πάντοτε «αυτοβούλως» από την Εθνική Κυβέρνηση, αλλά «υποδεικνύονται» και από εξωγενείς πηγές, όπως η Ευρωπαϊκή Ένωση, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, ο Μηχανισμός Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας, (E.F.S.F.), ο Οργανισμός Οικονομικής Συνεργασίας και

3. Το δημόσιο χρέος συνεπάγεται, μεταξύ άλλων, μειώσεις διαθεσίμων κεφαλαίων προς ενίσχυση των επενδύσεων, διαρροή ποσοτήτων χρήματος προς το εξωτερικό για την πληρωμή τόκων, χρεολυσίων κ.ά.

Ανάπτυξης, υπό την πίεση των «αξιολογήσεων» των διαφόρων Οίκων.⁴

Μεταξύ των υποδειχθεισών «πολιτικών», «συνταγών» και «φαρμάκων» περιλαμβάνονται μέτρα δημοσιονομικής εξυγίανσης, («δημοσιονομικής αρετής»), πάταξη της φοροδιαφυγής, ιδιωτικοποιήσεις Δημοσίων Επιχειρήσεων και Οργανισμών, μειώσεις του αριθμού Δημοσίων Υπαλλήλων και εισαγωγικών μισθών, άνοιγμα κλειστών επαγγελμάτων κ.ά.

Κατ' άλλη προσέγγιση,⁵ η ανάκαμψη της οικονομίας πρέπει να επιδιωχθεί μέσω κρατικών δαπανών, π.χ. Προγραμμάτων Δημοσίων επενδύσεων.

Η δοθείσα την 21η Ιουλίου 2011 «λύση» και στο ελληνικό πρόβλημα με την σχετική επί μέρους απόφαση της Συνόδου Κορυφής, του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, προβλέπει, μεταξύ άλλων, ένα Πρόγραμμα στήριξης της Ελλάδος ύψους 109.000.000.000 ευρώ, πλέον 50.000.000.000 ευρώ εξ Ιδιωτών Επενδυτών, Πρόγραμμα Τεχνικής Βοήθειας, (Task Force), για την υλοποίηση του Προγράμματος Προσαρμογής Ε.Ε./Δ.Ν.Τ. και την απορρόφηση των κοινοτικών κονδυλίων.

Τα μεσολαβήσαντα όμως γεγονότα, (επίθεση των Αγορών κατά των δεκαετών Ιταλικών και Ισπανικών ομολόγων, αγορά τους από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα κ.ά.), «οδήγησαν» τον κ. Ζ. Μ. ΜΠΑΡΟΖΟ να ζητήσει με επιστολή του προς τους Αρχηγούς των Κρατών Μελών την επανεξέταση όλων των βασικών στοιχείων του γενικού μέρους της Συμφωνίας της 21ης Ιουλίου τρέχ. έτους.

Κατόπιν αυτού η Σύνοδος Κορυφής των Αρχηγών των Κρατών Μελών της Ζώνης του ευρώ της 26ης και 27ης Οκτωβρίου στις Βρυξέλλες, απεφάσισε, μεταξύ άλλων, και τα εξής:

4. Ενδεικτικώς αναφέρεται, ότι η MOODY'S, έτος ίδρυσης 1909, η STANDARD and POOR'S, έτος ίδρυσης 1923, η FITCH, έτος ίδρυσης 1927, διενεργούν 200.000 αξιολογήσεις επισώς για χρέη Κρατών, Δήμων, Επιχειρήσεων, άλλα είδη χρεών. Άλλοι επτά Οίκοι Αξιολόγησης πραγματοποιούν 80.000 αξιολογήσεις επισώς.

5. Βλ. Κωνστ. ΓΕ. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Περί Οίκων και Οικιών Εμπιπραμένων: Αναγκαίο ένα ισχυρό Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων. ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ, ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ. Έκδοση Κέντρου Επιμόρφ., Μελ., Έρευνας και Ανάπτυξης. Αθήναι, τ. 63/2011, σ. 4.

Μείωση (haircut) κατά 50% των ελληνικών ομολόγων, τα οποία κατέχει ο ιδιωτικός τομέας, (ύψους περίπου 205.000.000.000 ευρώ), βάσει της οποίας θα επακολουθήσει μείωση κατά 5.000.000.000 ευρώ των καταβαλλόμενων ετησίως από την Ελλάδα τόκων και χρεωλυσίων.

Χορήγηση στην Ελλάδα νέου δανείου ύψους 100.000.000.000 ευρώ για κάλυψη των αναγκών της έως το έτος 2014.

Χορήγηση στην Ελλάδα προσθέτου ποσού 30.000.000.000 ευρώ για «κάλυψη» των Τραπεζών, οι οποίες θα συμμετάσχουν στο Πρόγραμμα ανταλλαγής ελληνικών ομολόγων με νέα, (λόγω της κατά 50% μείωσής τους).

Πρόβλεψη το ελληνικό χρέος να αντιστοιχεί κατά το έτος 2020 μ.Χ. σε ποσοστό 120% του Ακαθάριστου Εγχωρίου Προϊόντος.

Τέλος, κρίνεται αναγκαία η κατάρτιση νέου «Μνημονίου» εντός του τρέχ. έτους, καθώς και σειρά θεσμικών αλλαγών.

Περί του εύρους και του μεγέθους των θεσμικών αυτών αλλαγών οι απόψεις διίστανται, της Ελληνικής Κυβέρνησης υπεραμυνόμενης διαφόρων κεκτημένων, (π.χ. συντάξεων) και των Εκπροσώπων των Δανειστών, του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και της Ευρωπαϊκής Ένωσης υποδεικνυόντων σκληρά μέτρα, των οποίων η λήψη συνιστά *condicio sine qua non* για την υλοποίηση των αναφερθεισών αποφάσεων της 26ης και 27ης Οκτωβρίου τρέχ. έτους.

Μεταξύ των τελευταίων περιλαμβάνονται διαρθρωτικά μέτρα, χρηματοπιστωτικά, αναθεώρηση του προϋπολογισμού του έτους 2012, μείωση των επικουρικών συντάξεων Ταμείων, εκ των επιδοτούμενων υπό του Κράτους, μείωση των διατιθέμενων ετησίως ποσών για δημόσιες επενδύσεις, πολλές περικοπές επιδοτήσεων και λειτουργικών δαπανών του Κράτους κ.ά.

Προϋπόθεση όμως όλων αυτών είναι και η «κατανόησή» τους και η «αποδοχή» τους από τους Πολίτες, οι οποίοι καλούνται να τις «υλοποιήσουν», να τις «υποστούν», να «ζημιωθούν» ενδεχομένως από αυτές, εμπνεόμενοι από σταθερές Εθνικές και Υπερ-Εθνικές Ηγεσίες, εγχείρημα ιδιαίζοντως δυσχερές...

Άλλως, το έργο σωτηρίας Πατρίδος θα παραμείνει «ανήνυτον», ενδεχόμενο το οποίο οι πάντες διακαώς απευχόμεθα ...